

liskovský domkár

12. ročník

číslo 1/2014

... časopis mladých, ale aj skôr narodených domkárov

ČO NÁJDETE V TOMTO ČÍSLE:

Náše stretná a spevokol (str. 3)

Mládež na slovíčko (str. 4)

Rodičia na slovíčko (str. 5)

Výber z aktivít roka 2014 (str. 6-18)

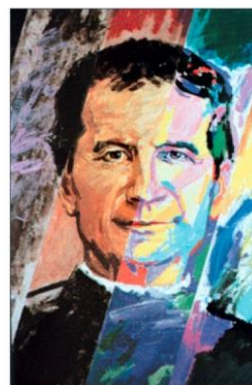

Misijné okienko (str. 19)

Milí domkári,
ani sme sa nenazdali a sme znova o rok starší, múdrejší, skúsenejší... a mne je opäť po roku čťou sa vám prihovoriť na úvod nášho Liskovského domkára.

Dlho som premýšľala, ako začať, ako zhodnotiť uplynulý rok. Ale začnem myšlienkou od nášho patróna sv. dona Bosca: „Musíme sa usilovať zväčšovať počet svojich priateľov a zmenšovať počet nepriateľov tým, že všetkým budeme robiť dobre.“

16. augusta tohto roku oslávime 200 rokov od jeho narodenia a ja by som vám práve jeho slovami chcela popriať do nového roka, aby bol pre vás rokom dobra. Dobra, ktoré budete vedieť rozdávať okolo seba. Dobra, ktorým spoločne dokážeme budovať spoločenstvo Lásky.

27. decembra predstavil hlavný predstavený saleziánov don Ángel Fernández Artime heslo pre rok 2015 pre saleziánsku rodinu. Toto heslo znie: „Ako don Bosco, s mladými a pre mladých.“ V duchu týchto slov by sme chceli aj my v nasledujúcom roku pokračovať v našej práci liskovského strediska Domky.

Teraz však držíte v rukách časopis, ktorým vám chceme aspoň sčasti zrekapitulovať, čo sme spolu s vašimi deťmi, vnúčatami, či kamarátmi zažili minulý rok. Tak sa nebojte, pohodlne sa usadte a pozorne čítajte.

Nika T.

DOMKA LISKOVÁ V ROKU 2014

- > 18-ty rok existencie strediska
- > 96 členov
- > 1 chlapčenské a 3 dievčenské stretná
- > 17 zdokumentovaných akcií
- > detsko-mládežnícky spevokol
- > 2 misijné dobrovoľníčky (Keňa, Sibír)
- > 2 ružencové „ruže“ mladých
- > www.domkaliskova.sk

Naše streťka a spevokol

Klub tučniakov pri kostole

My sme klub tučniakov pri kostole, klub dievčat a chlapcov z 1. - 3. ročníka. Radi sa zabávame, hráme a učíme sa niečo nové. Na našom streťku sa nikdy nenudíš. Ak chceš, pridaj sa k nám. Toto streťko funguje pod vedením animátoriek Denky a Stelky. Každú sobotu o 14:00 v klubovni Domky. Tešíme sa na teba.

Bublinky

Naše streťko tvoria dievčatá 6.-8. triedy ZŠ. Hráme sa spolu rôzne hry, pri ktorých je o zábavu a smiech zaručene postarané. Snažíme sa aj rozprávať sa na rôzne témy, niekedy si niečo vyrábame, pozeráme film, či máme prespávačku. Rady uvidíme aj nové tváre, tak neváhaj a príď do klubovne Domky vždy v sobotu o 16:00!

Smajlerky

Naše dievčenské streťko skladajúce sa z dievčat 9. ročníka ZŠ a 1.-2. ročníka SŠ a dvoch animátoriek, funguje už tretí rok. Takže spoločných zážitkov máme už celú hrbu. Najlepšie zážitky máme z netradičných streťiek ako je prespávačka, chatovačka, výlet na klzisko, návšteva čajovne, pečenie palacinek... V poslednom čase sú naše streťka zväčša o zdieľaní zážitkov, pretože to nás baví. Okrem kečania o všeličom možnom sa radi hráme a... samozrejme, smežeme, veď sme predsa SMAJLERKY. Ak ťa toto zaujalo, tak neváhaj osloviť niektorú z nás, radi ťa prijmem medzi seba.

Spevokol

Všetci to vidia rovnako: štandardne celkom počúvateľne, s občasnými disonanciami – ale hlavne, že horlivo odspievané piesne na sv. omši, úprimná radosť a nateraz naozaj mnoho detí i tých trošku skôr narodených na jednej kope pred oltárom... Presne tak vyzerajú piatkové omše, ktorých sa pravidelne zúčastňuje zmiešaný spevokol detí a mladých.

Je jedno, či práve zisťuješ, ako sa ktoré písmenko píše, alebo to ovládaš už nejaký ten rôčik, si vítaný! Ak si chlapec, vnímame to ako pridanú hodnotu... :D Veľmi sa ti potešíme! Alebo by si sa rád pripojil s hudobným nástrojom? Budeme radi ešte viac, tak neváhaj a príď! Čakáme ťa v piatok o 16.30 v klubovni!

Chlapčenské streťko

V októbri sme oslovili vekovo pestrú skupinku chlapcov, z ktorých väčšina zareagovala pozitívne, tak sme sa o týždeň na to streťli po prvýkrát v klubovni na nultom streťku. Štruktúra a obsah je nestály a každé streťko je originálne niečím iným. Chlapci sú živí a nehanbia sa prejavíť, čo vyvoláva často dôvod na smiech :), resp. dôvod na zvýšenie hlasu. :D Pevnou súčasťou je krátke zamyslenie, pokec, aktivity a samozrejme hry. Veríme, že nás obohatia v novom roku svojou účasťou aj nové chlapčenské tváre!

Mládež na slovíčko

Tvoje postoje výrazne ovplyvňujú tvoje správanie

Ľudia poznali dôležitosť postojov od začiatku. Už kráľ Šalamún pred 2500 rokmi v Knihe prísloví (23,7) hovorí: „Ako človek zmýšľa vo svojej duši, taký je.“ Tvoje postoje sú ovplyvňované tým, čomu veríš. Ak veríš, že všetci sú proti tebe zaujatí a nemáš šancu nič ovplyvniť, potom táto viera sformuje cynický, negativistický postoj, ktorý spôsobí, že sa budeš správať tak, ako by si bol v bezvýhodnej situácii.

Ak chceš prehodnotiť svoje postoje k tvojej rodine, polož si otázku: O čom svedčí moje správanie? Prejavujem k svojim rodičom a súrodencom lásku, alebo vyjadrujem, že hlavným cieľom môjho života je čo najviac si uľahčiť život? Tvoje postoje k rodine sa neprejavujú zmenami, ktoré očakávaš od druhých – ale zmenami v tvojom vlastnom živote.

Zamyslel si sa niekedy nad tým, čo urobí tvojich rodičov šťastnými? Veríš, že ťa Boh miluje a chce pre teba i tvoju rodinu to najlepšie? A veríš, že má silu pomôcť ti a že to aj chce urobiť?

Boh nám neponúka smiešne riešenia. Dáva nám príkazy, ktoré, ak ich poslúchneme vo viere, prinesú výsledky. Príkazy sa nám môžu zdať smiešne, alebo dokonca nezrealizovateľné, ale výsledkom poslušnosti budú rovnako veľké zázraky, akým bolo Dávidovo víťazstvo nad Goliášom.

Aký je teda ten správny postoj v rodine? S Ježišovou pomocou postoj bezpodmienečnej lásky a zároveň lásky, ktorá sa naplno prejaví v činoch. Nie je to ľahké, ale s Božou pomocou je možné rásť aj v tomto druhu lásky.

Ako zmeniť nesprávne postoje, lepšie pochopiť svojich rodičov a viac ich milovať sa dozvieš v knihe K. Davisa: Ako žiť s rodičmi a nezbláznit' sa?

Rodičia na slovíčko

Čistota

Prečo Cirkev zakazuje sex? Prečo si nedopriať, keď je to také príjemné? Božie príkazy sú strašne staromódne! To fakt myslíte, že bozkávať sa je niečo zlé?! Svadba? To je formalita! Už dávno spolu žijeme, bývame v jednom byte, tak načo zbytočné ceremónie? Veď my sa máme radi aj bez toho.

Milí rodičia, takéto a podobné prefikvané, alebo posmešné otázky sa denno-denne doslova valia z médií k vašim deťom. Neberú ohľad na nič. Ani na ich vek, ani na váš svetonázor, ani na vašu doterajšiu výchovu, ani na vaše postoje, nábožnosť, rodinné tradície.... Ruku na srdce, ste pripravení jednoducho, prijateľne a hlavne uspokojivo odpovedať svojmu synovi, svojej dcére, prípadne ich odporučiť na vhodnú literatúru?

Je čistota nezmyselné „zdržiavanie sa“ niečoho príjemného, alebo je to niečo viac? Je pre nás kresťanov „hendikepom“, trápny postihnutím, alebo je to naše privilegium, naša výsada, náš skrytý poklad? Robí nás čistota vo všetkých jej formách – predmanželskej, manželskej, či zasvätenej (v celibáte) – skutočne ľudskejšími? Je práve zdržanlivosť, paradoxne, najlepšou prípravou na sexuálny život?

Čas tajomstva učí vnímať hĺbku a vzácnosť vzťahu, pomôže oceniť skutočnú hodnotu toho, po čom túžime. Vyskúša nás, či o tento dar naozaj stojíme. Je to skutočne vzácny čas, skutočne vzácny dar, skutočne vzácna príprava na prijatie daru manželstva.

Mnohí tohto sveta sa vám budú vysmievať z tajomstva čistoty. Veď všetko je na webe, v tlači, v televízii... Stačí kliknúť, otvoriť, zapnúť... a vidíte, čo chcete. Nahota sa stala normálnou súčasťou dnešného života. Na nahé telo sa hľadá ako na niečo pekné a vzrušujúce, ale i ako na tovar. To, čo sa donedávna prežívalo v hlbokej jednote, pri vzájomnom darovaní, v tichu a prekvapení z tajomstva, sa stalo vecou biznisu, a nie lásky.

Otec, mama. Vaše deti potrebujú odpoveď o potrebe čistoty v prvom rade od vás. Výpoveď vašej skúsenosti o čase, keď vaše telo bolo tajomstvom pre toho druhého a o dare manželstva. Vysvetlenie, že sexuálne spolužitie nie je len o súhre tiel, ale aj o súhre srdc.

(Ak vás zaujala načrtnutá problematika, neváhajte siahnuť po drobnom dielku P. Naňo: Pripusti si Boha k telu)

Výročná konferencia

Ako to už býva u nás v stredisku zvykom, koniec januára vždy patrí akcii, na ktorej sa hodnotí, spomína a ďakuje za uplynulý rok. Áno, táto akcia má názov Výročná konferencia a tento rok opäť vyšla na deň sviatku nášho patróna dona Bosca a to 31.1.2014.

Úvod konferencie sa odohrával v kostole na sv. omši, ktorú koncebroval dlhoročný priateľ našej Domky - salezián Pavol Dzivý. Omša bola spríjemnená mládežníckym spevokolom spievajúcim piesne na oslavu dona Bosca. Odovzdaním darov sme si pripomenuli hlavné myšlienky symbolizujúce naše stredisko. Záver omše patril scénke zobrazujúcej úlomok života dona Bosca a jeho stretnutie sa s Dominikom Saviom.

Výročná konferencia ďalej pokračovala v klubovni. Pozvanie okrem približne 50 mladých, no i tých starších domkárov, prijali ctení hostia, menovite – salezián Pavol Dzivý, náš pán farár Michal Hunčaga, pán starosta Ing. Jozef Murina, ružomerskú domku zastupovali manželia Lukáčovci a taktiež prišli aj vyslúžilí domkári, bývalí predsedovia a spolupracovníci.

Ďalším bodom po uvítaní boli prezentácie. V prvej sme si vďaka fotkám pospomínali na akcie, ktoré sa nám v uplynulom roku 2013 podarilo zorganizovať. Nasledovala druhá prezentácia, kde nám ekonóm strediska ujo Timko priblížil jeho

fungovanie po finančnej stránke spolu so zbierkami na misijnú činnosť (Tehlička, Dobrá novina). Treťou prezentáciou bol kvíz, v ktorom Barborka Kubalová skúšala šikovnosť a vedomosti domkárov, kde na výhercov čakala sladká odmena.

Posledná časť konferencie patrila poďakovaniam všetkým tým, ktorí boli súčasťou nášho strediska, no i tým, ktorí ho podporovali akýmkoľvek spôsobom.

V záverečnej diskusii bolo spomenutých mnoho povzbudivých a pozitívnych príspevkov. Nakoniec bolo tradične pripravené občerstvenie so skvelým dezertom. Tento rok bolo však pripravené aj špeciálne prekvapenie pre každého domkára, a to výtlačok životopisu sv. Jána Bosca. Výročná konferencia opäť dopadla na výbornú a veríme, že rok 2014 bude príjemný, plný zážitkov a obohacujúci.

Marián Ž.

Duchovné cvičenia

Duchovné cvičenia prebiehali 6. - 9. marca 2014 v Liptovských Sliachoch. Po príchode a ubytovaní sme sa zoznámili s donom Jozefom Luscoňom, ktorý nám pripravil a viedol celé duchovné cvičenia. Po krátkej zoznamovávke sme naše prvé duchovné cvičenia odštartovali.

Na úvod sme si povedali, čo nás bude čakať a pustili sme sa do toho. Silencium. Tak toto slovo bolo na duchovných cvičeniach veľmi dôležité a obľúbené. Slovo silencium znamená ticho, ktoré sme sa mali snažiť dodržiavať,

ale nie vždy sa nám to darilo. V piatok sme začali už v ranných hodinách. Spoločná ranná modlitba, raňajky a nasledovali prednášky. Každá prednáška bola zakončená v ústraní, v ktorom sme mali rozmyšľať o úlohách, ktoré sme dostali. Samozrejme, v ústraní sme mali dodržiavať silencium. Po prvej prednáške a samote cez deň nasledoval obed.

Po obede sme, samozrejme, mali voľno. Hrali sme sa spoločenské hry, alebo sme boli v ústraní. Nasledovala svätá omša a pokračovali sme v prednáškach a v ústraní. Po ňom nasledovalo jeho zhodnotenie, počas ktorého sa daná dvojica snažila pripraviť večeru. Navečerali sme sa a pokračovali sme v prednáškach. Nasledovala spoločná večerná modlitba, voľno a večierka. Sobota prebiehala skoro rovnako, až na to, že svätú omšu sme mali večer. Don Jozef Luscoň nám doniesol knižky na spytovanie svedomia, ktoré sám napísal. Navrhol nám generálnu svätú spoveď, ku ktorej sme väčšina aj pristúpili. Zo soboty na nedeľu sme mali nočnú adoráciu.

V nedeľu sme mali rannú modlitbu, raňajky, krátku prednášku a začali sme pristupovať ku generálnej svätej spovedi. Popri tom sme pripravovali obed. Po vyspovedaní posledného hriešnika sme mali svätú omšu. Po svätej omši sme sa naobedovali, pobalili si svoje veci, poupratovali a pobrali sme sa domov.

Všetci sme odišli s dobrým pocitom. Verím, že viacerí z nás sa už tešia na ďalšie.

Natália K.

Přidedinský tábor

Tohtoročný přidedinský tábor, 1. ZIMNÉ DOMKÁRSKE OLYMPIJSKÉ HRY, sa uskutočnil už tradične počas jarných prázdnin.

Všetko sa to začalo v pondelok ráno v klubovni Domky slávnostným otváracím ceremoniálom, ktorí sme začali modlitbou, po ktorej sme si vypočuli olympijskú hymnu a vztyčili olympijskú vlajku. Potom nasledovala prezentácia so zaujímavými informáciami a fotkami z histórie olympijských hier a video o tom, ako olympijský oheň precestoval svet, aby sa dostal až priamo k nám, do Liskovej. Po videjku sme sa všetci presunuli na dvor, kde za chvíľu pribehla nositeľka pochodne s olympijským ohňom, aby ho mohla

slávnostne zapáliť. Ďalšou časťou otváracieho ceremoniálu bola prezentácia krajín. Najskôr sa všetky decká rozdelili do skupín a potom sa pustili do práce. Úloha bola jasná - vytvoriť si názov, vlajku, maskota a nakoniec ostatným odprezentovať svoju krajinu. Poslednou časťou otváracieho ceremoniálu bol ohňostroj, ktorý bol vytvorený formou súťaže vo vyhadzovaní farebných loptičiek. Každý zo skupinky najprv vyhodil „zapaľovaciu loptu“ a za ten čas, kým spadla na zem, musel do vzduchu vyhodiť čo najviac loptičiek. Keď sme aj toto zvládli, popriali sme si dobrú chuť a pobrali sa domov.

Popoludňajší program s názvom „Prvé medailové výzvy“ sme odštartovali tým, že sme si predstavili prvú z piatich čností – odvahu a s vedomím, že odvaha je strach, ktorý sa pomodlil a pustil sa do akcie, sme sa aj my odvážne poposovali s prvou olympijskou disciplínou - netradičným bobovaním na fúriku. Potom nasledovala ďalšia disciplína – curling, na ktorý nám stačila podlaha v klubovni a umelohmotné „kamene“. No poviem vám, súťažná atmosféra bola ako na tom ozajstnom v Soči.

V utorok ráno sme sa stretli v telocvični, kde sme sa rozdelili do skupín a zmerali si sily na jednotlivých stanoviskách, so snahou osvojiť si ďalšiu čnosť – spravodlivosť, fair play. Na prvom stanovisku nás čakalo zjazdové lyžovanie, na ktorom každý člen ovládal svojho lyžiara, priviazaného na šnúročku tým, že šnúрку navíjal na kolík. Na ďalšom stanovisku si decká vyskúšali netradičný hokejový curling, v ktorom „kamene“ posúvali do kruhov pomocou hokejok. Ďalšou súťažnou disciplínou bolo opäť bobovanie, tento raz iným štýlom. Decká chodili po určenej dráhe v dvojiciach, kde druhý bobista mal vždy zaviazané oči, takže ho ten prvý držal za ruky a viedol určenou trasou. Posledné stanovisko bolo vedomostné. Na decká tu čakalo mnoho krátkych úloh, ako napríklad zapamätať si čo najviac krajín podľa vlajky, odpovedať správne na otázky o olympiáde a podobne.

Popoludní nás čakal blok s názvom „V zdravom tele zdravý duch“. Toto popoludnie sme sa rozprávali o ďalšej čnosti, o štedrosti. Zistili sme, že ak chceme byť dobrí športovci, musíme byť štedrý nielen k ostatným, ale aj sami k sebe. Potom sme sa otestovali kvízom o zdravej strave a na jednotlivých stanoviskách sme si vyrábali ježkov z ovocia, paradajkové lienky sediace na bagete, tučniačky z olív, či zdravý ovocno-mliečny kokteil.

Streda sa niesla v akčnom duchu. Doobeda sme si porozprávali o добрote a hneď na to nás čakalo 60 úloh, z ktorých musela každá skupinka splniť za 60 minút čo najviac. Popoludnie bolo zamerané na všímavosť. Najprv sa decká otestovali v tom, či dokážu odhaliť, čo sa zmenilo na obrázku, ktorý ukazoval všetky zimné olympijské športy, a potom sa v ďalšej aktivite zas testovali, či dokážu odhaliť zmenu v oblečení druhého. Išlo o to, že jedna skupinka vyšla za dvere. Tam obliekli jedného člena skupinky a ten sa potom ukázal ostatným. Hneď potom mu jednu časť oblečenia zobrali a ostatní mali zistiť, čo mu chýba. Veru, nebolo to jednoduché, veď posúďte sami, či by ste si všimli napríklad chýbajúcu šnúрку v topánke. :) Nasledujúcim bodom programu bolo nacvičovanie spevu a hneď na to svätá omša, ktorou sme sa Pánovi poďakovali za čas strávený na prídiedinskom tábore.

Štvrtok ráno sme začali tak, že sme si zopakovali, aké čnosti sme si osvojovali počas tábora, a potom sme sa na jednotlivých stanoviskách pripravovali na záverečný ceremoniál. Naučili sme sa tancovať, pripravili výzdobu, občerstvenie a súťažou si rozcvičili nohy. A keď bolo všetko pripravené, rozišli sme sa domov, pretože sme sa potrebovali nahodiť do masiek a pripraviť na záverečný ceremoniál.

Záverečný karnevalový ceremoniál sme odštartovali modlitbou, po ktorej sme si spoločne zatancovali erkárske tance, ktoré sa sme naučili doobeda a po nich nasledovalo očakávané vyhodnotenie tábora. Každý športovec sa mohol tešiť z ceny i z medaily, aj keď niektorý len z takej fidorkovej. :) Po vyhodnotení nasledovalo ďalšie tanečné kolo, po ktorom sme si spoločne predstavili a následne ocenili karnevalové masky a zábava mohla pokračovať. Tancovali sme ostošest': belgický; egyptský; írsky; chiwawa; Jede, jede mašinka; ... Pomedzi jednotlivé tanečné kolá sme si zmerali sily v súťažiach ako stoličkový tanec, či pitie vody cez metrovú slamku a keď odbilo osem hodín, unavení sme sa pobrali domov.

Myslím, že sa tohtoročný prídiedinský tábor vydaril a dúfam, že o rok sa tam stretne zas. :)

Barbora K.

Tehlička pre Angolu

Občianske združenie Savio tento rok už po deviatykrát organizovalo v pôstnom období zbierku Tehlička. Tohtoročná zbierka bola pre deti z ulice v Angole – teda konkrétne pre centrum Kala-Kala. Angola dnes patrí medzi najrýchlejšie sa rozvíjajúce ekonomiky Afriky. Vláda z príjmov z nerastného bohatstva investuje v poslednom období miliardy dolárov predovšetkým do obnovy Angoly. Územie Angoly bolo už od polovice 20. storočia zmietané vo vojne. Najskôr to bola vojna za nezávislosť a potom občianska vojna, ktorá skončila až v roku 2002. Ľudia napriek všetkému pôsobia šťastne, žijú pre konkrétny deň, sú solidárni, harmonickí. Občianska vojna však mala veľký dopad na deti. Jednak tým, že boli násilne zatiahnuté a aktívne bojujúce na oboch stranách konfliktu. Medzinárodné organizácie odhadujú až 9-tisíc detských vojakov. Taktiež mnohé z detí ostali žiť v neúplných rodinách. Toto má za následok, že mnohé deti utekajú z domov a žijú na ulici.

Prví saleziánski misionári prišli do Angoly v r.1981 ešte počas občianskej vojny. Popri rôznych aktivitách pre deti vedú profesionálne formáčné centrá, evanjelizujú a vzdelávajú deti, mládež a dospelých. Osobitnú pozornosť však venujú deťom z ulice. Kala-Kala je integrálne informačné centrum, ktoré vzniklo v roku 2008. Poskytuje priestor pre takmer sto chlapcov vo veku 13-19 rokov. Chlapci sú tu tri roky, počas ktorých získajú vzdelanie prvého stupňa a prejdú piatimi odbornými kurzami, z ktorých majú na záver výučný list. Okrem toho majú možnosť rôznych iných aktivít, majú však aj svoje povinnosti, ktoré musia plniť. Platia tu pre nich dosť prísne pravidlá. V tomto centre pracuje aj niekoľko slovenských dobrovoľníkov a tohtoročná zbierka bola určená práve pre ďalší rozvoj tohto centra.

Aj naše stredisko sa zapojilo a v piatok 11.4.2014 sme pripravili v kostole krížovú cestu, po ktorej bola krátka prezentácia o celi tohtoročnej zbierky. Týmto by som sa chcela veľmi poďakovať za všetky milodary. Z Liskovej sme do Angoly poslali 635 eur.

Nika T.

Tvorivé dielne: Výroba pltiiek

V úvode tvorivých dielní sme sa stručne zoznámili s históriou pltníctva na Slovensku, s ktorým bol spätý život mnohých ľudí regiónu Liptova od 11. storočia až do roku 1942, kedy výstavba železníc a stavba prvých priehrad ukončila tento lacný spôsob vodnej dopravy. Medzi najvýznamnejšie pltnické centrá Liptova patrili Kráľova Lehota, Liptovský Hrádok, Liptovský Mikuláš, Ružomberok, Kráľovany. Okrem brvien dreva, sa na pltiach prevážali i hotové dosky, hranoly, z potravín predovšetkým syry, oštiepky, bryndza, ďalej hrnciarske a kožušnicke a iné výrobky, niekedy i ľudia. Kým sa plte spustili na „let dolu vodou“ bolo ich treba z rok schnúceho smrekového dreva na plťovisku zbiť.

Z existujúcich viacero liptovských typov plŕí sa deti inšpirovali typmi – „koza“, „jedinka“, „krátka“ a z pripravených materiálov si zhotovili makety týchto plŕí. Výsledkom ich trojhodinovej snahy boli plŕe, vylepšené rôznymi vlastnými „doplňkami“. Spoločná ostrá skúška plŕí na potoku sa nekonala, pretože deti sa rozhodli najprv ich ukázať rodičom.

Celková atmosféra tvorivých dielní bola príjemná a vďaka pomoci animátoriek boli všetky makety plŕí detí vydarené a predpokladáme, že by boli i funkčné.

J. Timko st.

Tvorivé dielne: Zvieratká

Druhý májový štátny sviatok (8.5.) sme sa rozhodli, rovnako ako ten prvý, spríjemniť našim domkárom tvorivou činnosťou. Tentokrát sme pripravili tvorivé dielne na zvieraciú tému. Pred 14-tou hodinou sa klubovňa začala plniť deťmi menšími i väčšími. Na začiatku sme si vysvetlili, čo vlastne budeme robiť. Úlohou detí bolo vyrobiť rôzne zvieratká z nevytlúpaných arašidových orieškov. Netrvalo dlho a už sa arašidy na stoloch začínali podobať na psov, kravy, mačky, prasiatka, zajacov, ovce, či kuriatka. Musím povedať, že niektoré zvieratká boli naozaj kreatívne. Nedá mi nespomenúť hnedé prasiatko, ktoré sa vraj okúpalo v bahne a preto nie je ružové. Dve hodinky ubehli ako voda a klubovňa sa zaplnila rôznymi zvieratkami.

Chcem sa poďakovať deťom, ktoré prišli a naozaj usilovne pracovali. Moja vďaka patrí aj starším dievčatám, ktoré ochotne pomáhali menším deťom.

Nika T.

Letný tábor

Tento rok sme sa pri táborovej téme nechali inšpirovať počítačovou hrou Civilizácia, v ktorej je veľmi dobre spracovaný všeobecný rozvoj ľudstva od čias praveku až po súčasnosť. My sme si na 5 dní vybrali obdobie od začiatku národov až po koniec staroveku. Päť 7-členných skupín sa rozhodlo vžiť do kože týchto národov: Kelti, Egyptania, Rimania, Gréci a Indovia.

Miestom konania bol tento rok Hotel Lesák v Tajove, celkovo sa nás tam nakoniec v termíne 7.-12. júla zišlo až 48. Počasie nám celkom prialo, pršalo buď vtedy, keď sa to hodilo, alebo keď sme boli inde. :) A počas teplejšieho dňa sme testovali aj bazén a tvorivo vyrobenú šmykačku.

Programovou novinkou bolo najmä zaradenie civilizačných kôl (cca. 4x denne), kde sa mohli jednotlivé národy rozhodnúť, v akých oblastiach sa chcú rozvíjať. Pokrok sa zaznamenával v 4 oblastiach: vojenský, technologický, obchodný a kultúrny. Národy postupne objavovali nové vynálezy, budovali svoje armády, zakladali mestá a budovali v nich rôzne budovy (ktoré im umožňovali ďalší pokrok – najmä v oblasti obchodu a kultúry), niektorým národom sa dokonca podarilo postaviť aj 3 divy sveta (pyramídy, Stonehenge, Koloseum).

Pri záverečnom hodnotení sa ukázalo, že každý národ prispel do civilizačného rozvoja svojím dielom. Najviac miest a najväčší obchodný rozmach zaznamenali Gréci, najuniverzálnejší rozvoj mali Rimania, líderstvo vo vedeckom pokroku a najväčšie mesto patrilo Egyptanom, najlepšiu obranu mali Indovia a Kelti zasa boli jediným národom, ktorý postavil až 2 divy (aj keď do konca vydržal len jeden).

Civilizačné kolá boli vhodne doplnené aj ďalšími aktivitami – veľkými skupinovými hrami, tímovými hrami, nočnou hrou, predstavovaním jednotlivých národov (scénka + aktivita), vynachádzaním nových technológií (ku každej bolo potrebné splniť nejakú úlohu), výletom na Skalku, opekačkou pri táboráku, stavaním makiet najrozvinutejších miest a pravidelným duchovným programom pod vedením saleziána Peťa Bicáka.

Ďakujeme Pánu Bohu za pekný čas a ochranu počas pobytu, organizátorom za chuť a tvorivosť pri príprave, animátorom a skupinkám za aktívny príspevok do programu, sponzorom z Domky za podporu, hosťom za návštevu a tiež všetkým, ktorí nás akokoľvek podporili. A tešíme sa o rok znova! :)

J. Timko ml.

Bodka za prázdninami

Prázdniny sa už skončili, no a my sme ich ukončili Bodkou za prázdninami. V sobotu ráno o deviatej sme sa stretli pred základnou školou, aby sme spolu išli na lúku ku chate.

Rozdelili sme sa do štyroch skupiniek po šiestich a začali sme plniť úlohy, ktoré nám pripravili animátori. Po všetkých úlohách, ktoré sme hravo zvládli sme si opekali špekačky a kukuricu.

Vyhodnotili sme si ako sa všetky skupinky snažili. Dobre sme sa zabavili a „najedli“. Potom sme išli pomaly domov. Dúfam, že si to všetky deti užili tak, ako ja. Teším sa na ďalšiu Bodku. Bodku za školským rokom !!! :)

Kristína K.

Športový deň

Tohtoročný športový deň sa uskutočnil počas jesenných prázdnin v telocvični ZŠ a poviem vám, stretlo sa nás tam veru požehnané. A tak sme sa podelili do skupín a mohli sme začať súťažiť. Súťažilo sa na troch stanoviskách.

Na prvom stanovisku sa hrala tímová hra Na zajatca. V telocvični boli vyznačené dva kruhy, v strede ktorých bol jeden zo skupinky - zajatec, ktorého sa spoluhráči snažili vyslobodiť, a to tak, že mu prihrali loptu. Súperovo

družstvo sa tomu snažilo, samozrejme, zabrániť a prihrať zas svojmu zajatcovi.

Na druhom stanovisku bolo úlohou skupinky poposúvať si čo najrýchlejšie fit loptu, a to tak, že ležali na zemi a nohami nad hlavou podávali loptu ďalej. Druhou úlohou na tomto stanovisku bolo prevliekať kľúčik, ktorý bol pripevnený na šnúrke, cez tričká, opäť čo najrýchlejšie. Treťou úlohou na tomto stanovisku bolo vymyslieť čo najkreatívnejšie skupinkové pokriky, ktoré sme si nakoniec aj prečítali a keďže sa tvorilo podľa hesla - kreativite sa medze nekladú, o zábavu bolo postarané :).

Tretie stanovisko sa nachádzalo vonku – na betónovom ihrisku a hrala sa tu tímová hra

Frisbee. Decká sa snažili prihrávať si lietajúci tanier a skórovať tak, že umiestnili lietajúci tanier do bránky. Akčnosť nechýbala ani tu, prišli sme síce o dva lietajúce taniere, ktoré praskli v zápale hry, ale vybehali sme sa poriadne.

Na záver sme vyhodnotili a odmenili všetko snaženie a unavení, ale spokojní sme sa vrátili domov.

Barbora K.

Deň spoločenských hier

Asi nikomu netreba predstavovať, čo sa na takom dni spoločenských hier robí... no predsa hrá. :) A tak sme sa v jedno sobotné poobedie stretli všetci tí, čo sme mali chuť sa zahrať.

Postup bol nasledovný: vybrali sme si hru, sadli ku stolu a hrali, hrali, hrali, až kým nás to neomrzelo, respektívne kým sa nezotmelo, keďže niektorí gambleri nikdy nemajú dosť. :D Na výber boli rôzne hry, nové, či staré. Medzi najobľúbenejšie patrili Dobble, Party Alias, Bobria banda, Ubongo, Dixit, Cluedo. Chlapci tradične uprednostnili kalčeto a my starší sme si dokonca vyskúšali, aké je to hrať proti hre s názvom Pandemic.

Myslím, že každý sa mohol zahrať do sýtosti a spokojný sa vrátiť domov :).

Barbora K.

Duchovné obnovy

V marci tohto roka sme absolvovali naše prvé duchovné cvičenia. A keďže odvtedy už ubehol dosť dlhý čas, rozhodli sme sa, že by bolo dobré nášho ducha opäť obnoviť :). Do konca roka 2014 sme stihli dve duchovné obnovy. Prvá bola 24. - 26. októbra a druhá (predvianočná) 20. - 21. decembra. Obe duchovné obnovy sme prežili na nám už dobre známej chate v Liptovských Sliačoch.

Atmosféra bola výborná, plná hier, smiechu, dobrého jedla a, samozrejme, prednášok, ticha, spovedí a svätých omší. Myslím, že nikto z nás nezabudne na sobotňajšiu októbrovú prechádzku po okolí Liptovských Sliačov, na vždy lahodné párky (na žiadnej akcii nesmú chýbať), na adventný spev na svätých omšiach... A každému z nás určite napadnú ďalšie chvíle, na ktoré sa veru nezabúda.

Som veľmi rada, že aj napriek tomu, že mnohým z nás sa život postupne mení, stále je ochota zúčastňovať sa takýchto akcií a ostávať v našom spoločenstve. Veľká vďaka za tieto naše obnovy patrí donovi Paľovi Dzivému, ktorý nás s veľkou ochotou a láskou sprevádza našim duchovným životom. Teším sa na ďalšie duchovné cvičenia, ktoré sme si predbežne naplánovali na marec 2015. Ďakujem za čas prežitý s vami a s Ním.

Nika T.

Jasličková pobožnosť

Začiatkom adventu prišli ku nám klasické prípravy na Vianoce. Plánovanie pečenia XY druhov koláčov, upratovanie a zdobenie našich domovov a v neposlednom rade naša vnútorná príprava.

Avšak, ako blesk z jasného neba prišla správa o jasličkovej pobožnosti. Všetci členovia spevokolu nejako nevnímali, že ak chceme mať pekné a typické Vianoce pre našu farnosť, mali by sme začať s prípravami. Naša úžasná vedúca nám to však pripomenula a po všetkých malých patáliách sme to nakoniec zvládli, napriek časovej tiesni a skoro pretečenému poháru našich nervov.

Rozdelili sme si texty (samozrejme, že bol problém s pamäťou), stretli sme sa na skúškach, ktoré sme mohli spočítať na prstoch jednej ruky, no keďže sú naše schopnosti nepriamo úmerné našej snahe, výsledok dopadol nad naše očakávania a potešili sme všetkých, ktorí sa na nás prišli pozrieť.

Čo sa však vymykalo z každoročných zvykov, bola samotná príprava kostýmov a rekvizít. Okrem toho, že sme do kostola doniesli polovicu našich domov a oblečenia, v hlave Denky

sa zrodil nápad, ktorý bol naozaj bravúrny. A to, zorganizovať prespávačku a do hodiny, keď si noc s dňom ruku podáva, pripraviť všetky potrebné veci.

Ao čom to tento rok bolo? Krásny a krátky príbeh premeny zlého a veľkého zbojníka, ktorému malý pastierik ukázal ako byť milým a vládym k ľuďom okolo nás, pretože nie je dôležité, aby všetci videli, čo robíme. Hlavne aby naši blízki vedeli, že aj v malých veciach sa skrývajú veľké veci. :)

Katarína A.

Dobrá novina

Z roka na rok, krok za krokom kráčaeme spolu s Dobrou novinou na miesta, kde sa chceme podeliť o radostnú zvesť s našimi farníkmi. Tento rok je výnimočný. Dobrá novina oslavuje 20. ročník. Ročník niesol aj tému vďačnosti za požehnané diela koledovania. Taktiež sa niesol v znamení toho, ako nám Dobrá novina mení životy.

Naša farnosť sa zapojila do koledovania aj tento rok. Samotnému koledovaniu predchádzala príprava detí a ich vedúcich. Nacvičovali si jednotlivé piesne a program. Pracovali v 5 skupinkách a takto vyzbrojení sa na sviatok sv. Štefana s úsmevom na tvári rozišli do rodín. Tam už svoje nacvičené kolednícke programy „dostali“ tú správnu atmosféru. Dokonca, ako na zavolanie, začalo snežiť. Opäť sme zažili neopakovateľnú radosť a vďačnosť za to, že nás rok čo rok vítate vo vašich príbytkoch. Ďakujeme za neustály záujem, úsmev a tohtoročné príspevky (celkovo 2187 €), ktoré sú prerozdeľované v jednotlivých projektoch v Afrike.

„Nech Dobrá novina ostane vďaka mnohým drobným skutkom mnohých ochotných ľudí aj naďalej požehnaným a výnimočným dielom“ (to sú slová Zuzany Čaučíkovej, bývalej predsedníčky dobronovinej komisie).

Zuzana N.

Malá misia v Keni

HAKUNA MATATA! - asi prvá veta, ktorú sa naučia všetci po svahilsky a nie je to len kvôli rozprávke Leví kráľ, je v nej vystihnutá aj veľká časť kenskej mentality, proste - ŽIADEN PROBLÉM, všetko má svoj čas, všetko má svoj dôvod. A dúfam, že aj ja som sa z dobrého dôvodu ocitla práve tu – v rehabilitačnom centre Bosco Boys Langata v Nairobi pre chlapcov z ulice.

Chlapci sa sem dostanú vďaka pomoci príbuzných, sociálnych pracovníkov v slumoch, alebo

sponsorov. Nebezpečný, chladný a špinavý život na ulici tak vymenia za plne využité a organizované dni, kedy sa učia postarať sami o seba – sami si perú, pracujú v záhrade, pomáhajú pri varení, riadia, športujú a samozrejme sa vzdelávajú v škole, zúčastňujú sa na sv. omši a modlia sa ruženec. Presne tak, ako voľakedy za čias sv. dona Bosca. Snažíme sa do nich vštepiť všetko, čo im dopomôže stať sa „dobrými kresťanmi a statočnými občanmi“, čo je niekedy veľmi ťažké, pretože aj my sme len ľudia a keď vás naštvú drzí puberťáci, nuž...ľali by sme to od kraja...:D, ale snažíme sa vcítiť do ich situácie, keď museli utiecť z domu, lebo rodičia ich bili a tam sa z nich stali malí zloději, feťáci a gangstri. Nemali to jednoduché a ani to nikdy nebudú mať, ale my sme tu práve

na to, aby sme im aspoň z časti nahradili lásku, ktorú nedostali od svojich rodičov. A to je na tom to najkrajšie, keď vidíte, ako sa z protivného a stále provokujúceho fagana po niekoľkých pohľadeniach alebo objatiach stane veľmi milý a rozumný chlapec, ktorý sa len snažil získať pozornosť spôsobom, na ktorý bol doteraz zvyknutý. Vtedy sa cítim byť užitočná.

Už pred mojim odchodom nás varovali, že misia nebude taká, akú sme si ju vysnívali so všetkými africkými zvieratkami a malými zlatučkými černoškami, no ja mám pocit, že som na mieste, ktoré by som si ani nevysnívala lepšie. Nie kvôli tomu, že by to tu bolo všetko úplne bez chýb, ale kvôli tomu, že som tu šťastná. Tak vďaka Bohu za to...:)

Veronika T.

